

Forfatter: Skjoldborg, Johan

Titel: Udrag fra En Stridsmand

Citation: Skjoldborg, Johan: "En Stridsmand", i Skjoldborg, Johan: *En Stridsmand*, 1896, s. 36.
Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-skjold_01-shoot-idm140513902006144/facsimile.pdf (tilgået 23. april 2024)

Anvendt udgave: En Stridsmand

V.

Det unge Husmandsbrug med Bygning og Besætning krævede foreløbigt mere, end det gav, saa Søren visse Tider paa Aaret maatte ud paa Erhverv. Men han søgte ikke de Pladser, hvor kun en almindelig Dagløn kunde opdrives. Han var et hurtigt Hoved og fik snart Sans til at spore en Akkord op, der kunde give godt Udbytte. Dog var det jo kun i Snuptag, han paa denne Maade huggede sig Vinding til; thi ret længe kunde han jo ikke være borte, uden at Huset forsømtes. Og det derhjemme var som hans Øjsten; alt, hvad han

kunde skrabe sammen, kastede han i Bruget og Driften, thi han troede paa Fremtiden, Sejren, Høsten og de gyldne Agre.

Men i de første Aaringer, paa de Tider Søren saaledes var ude, og Ane sad tilbage i det enlige Klithus som en fremmed midt paa Marken, da var Forladthedsfølelsen bleven hendes Gæst. Ensomheden var kommen sivende ind til hende ude fra de øde Lyngflader og de tomme Klitter. Alt, hvad hun gjorde for at holde den tilbage, var som kastet i Strømmen; den bare sivede og sivede og steg som Vand i Mørke. Da var hun mange Gange løben op paa Bakkerne mod Syd, hvorfra hun kunde se Kirketaarnet i sin Fødeby. Her stod hun saa og stirrede med Haanden over Brynet og lyttede, naar Solen ringedes ned, thi ud i Klitten naaede ikke Klangens af nogen Kirkeklokke.

Den fremmede, som slaar sig ned